

(המשך מעמוד 9)

ברגל, על־מנת לברר דברים כהווייתם. התברר שהרכבל חסום על־ידי שלג ויש לפנות אותו לפני שהרכבל יוכל לפעול. הובטח לנו, על־ידי האחראי במקום, איש גווה אטיב, שלמחרת בבוקר בטוח שהשלג יפונה, ונוכל להחליק.

על סמך הנאמר לנו, בילינו את הלילה בראש־שינה, ולמחרת בבוקר, בהגיענו לאתר (הפעם ברכב) — לא דובים ולא יער. הרכבל היה עדיין חסום בשלג, ומצאנו שם כ־10 אנשים נרגזים מתורכחים עם האחראי במקום. התברר שהם טילפנו מ־תל־אביב לנווה־אטיב השכם בבוקר, ונאמר להם שיבואו, האתר פתוח. האתר, למעשה, היה סגור.

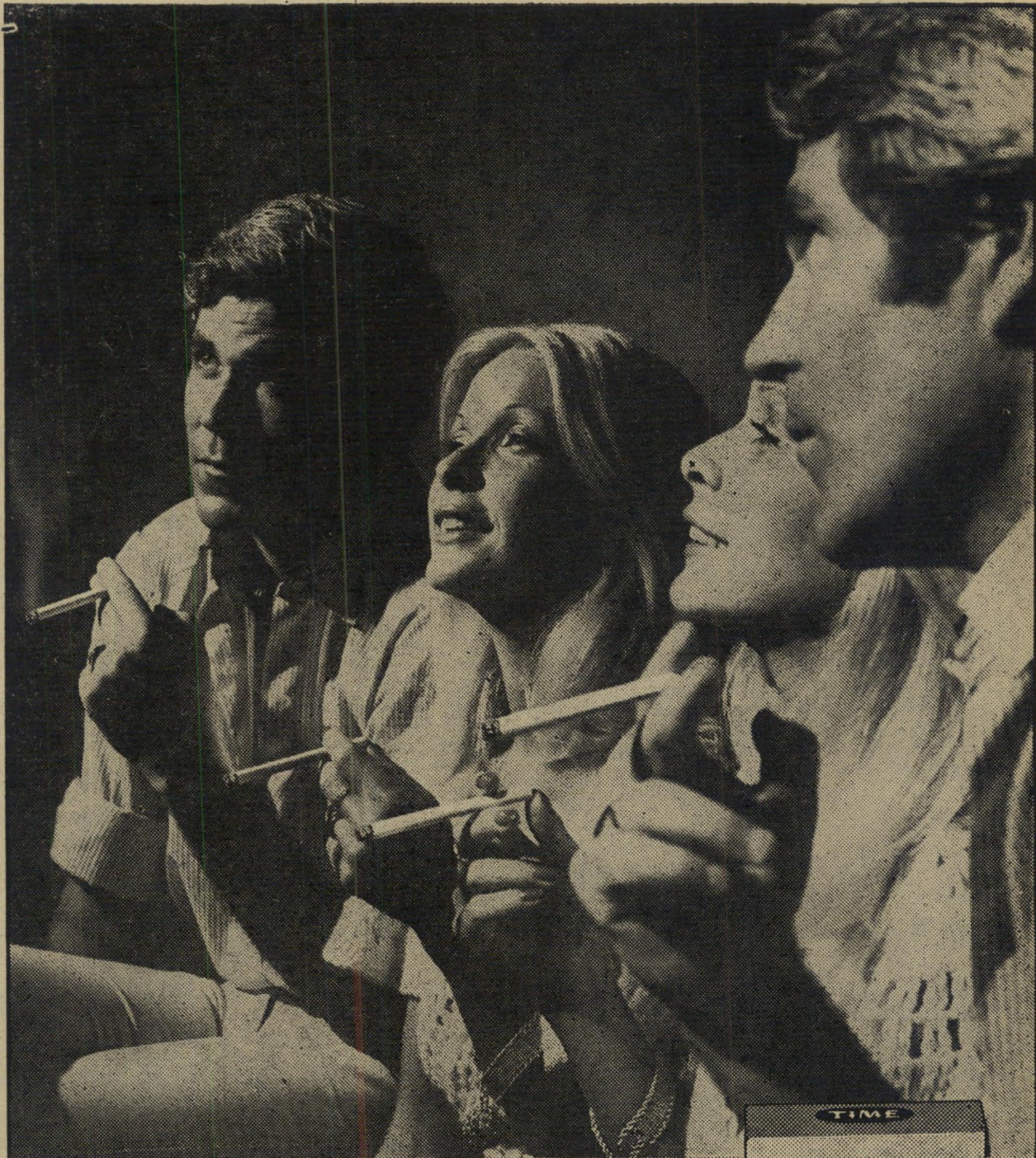
את השלג סביב הרכבל ניקו ארבעה אנשים, ואילו כ־10 אחרים ניקו את הספסל־לים והמישטח שלפני הקופות. דבר שלא היה נחוץ כלל להיפעול הרכבל. ניקוי זה התבצע כהכנה לשבת (כשיש הרבה פרנסה). ניתן היה להפנות את מנקי המישטח לרכבל, על־מנת להחיש שם את העבודה, וברגע שינוקה הרכבל להעביר את כולם לניקוי המישטח, כשהרכבל עור בר־בזמן — אך, כאמור, לאנשי נווה־אטיב לא היה איכפת שאנו לא נחליק.

הרכבל החל לפעול רק בשעה שתיים אחר־הצהריים באותו יום, אבל כבר לא היה טעם להחליק, משך שעה אחת. אנו מציעים לשקול את העברת האתר לידיים יותר טובות, שאיכפת להן. **שדרום גלפמן, שלומח צור, חיים צליק, דוד דה־כוסטון, תל־אביב**

שבה — לא לליגלוג

נימת הליגלוג שניכרה בכתבתו של יוסי ינאי „גט מתחת לחופה“ (העולם הזה 1956) כלפי ח"כ מרשה פרידמן, אינה במקומה.

אני חושבת שמאמצייה של גב' פרידמן להשתחרר מהתלות שאותה כפתה עליה

have a good TIME

סיגריות "טיים" נמכרות יותר מכל יתר הסיגריות גם יחד ויש סיבה טובה לכך — סיגריית "טיים" באמת טובה

תערובת אמריקאית, תוצרת דובק, ערבות לאיכות

© 1956 L.L. Adair

T 2

ח"כ פרידמן (דמעדה) ואדוני לריב עם כולם

שולמית אלוני, בניגוד גמור לאופיה של מרשה פרידמן ולדעותיה — ראויים לשבח ולא לליגלוג.

גם דרכה הטאקטית של פרידמן, כפי שהיא מתוארת בכתבה, מעידה על בגרות פוליטית והבנה גדולה יותר מזו של שולמית אלוני, והראייה: אילו קיבלה אלוני את דעתה של פרידמן, היתה היום תנועת ר"צ מונה שיבעה חברי כנסת (יחד עם אליאב, בן־אהרון, פעיל זהלוי), בעוד דרכה של שולמית אלוני הביאה אותה למשך בר עם כל סיעות הבית, גם אלו שעדיין אינן מיוצגות בכנסת.

בכלל שמתי לב, כי בכל פעם שיוסי ינאי כותב על מרשה פרידמן, הוא עושה זאת בליגלוג בלתי־ניסתר. אין בזה משחו אישי, במיקרה?

יוכבד קסמן, חיפה